

Dawid Prusak

Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Petycja o podjęcie działań w celu likwidacji obowiązku alimentacyjnego ofiar oraz ich krewnych wobec dzieci poczętych w wyniku zgwałcenia lub obcowania płciowego z małoletnim poniżej lat 15 oraz zniesienie prawa do zachowku dla takiego dziecka

Zwracam się z uprzejmą prośbą o podjęcie przez Ministrę działań związanych z inicjatywą ustawodawczą Rady Ministrów w celu:

1. zniesienia obowiązku alimentacyjnego wynikającego z Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w przypadku, gdy miałby on obciążać ofiarę czynu zabronionego (zgwałcenia lub wykorzystania seksualnego małoletniego) w wyniku którego doszło do poczęcia danego dziecka, rodzeństwo dziecka, które ofiara poczęła z osobą inną niż sprawca zgwałcenia lub wstępnych oraz zstępnych ofiary (jeśli nie są jednocześnie zobowiązani do obowiązku alimentacyjnego z tytułu pokrewieństwa ze sprawcą zgwałcenia – drugim z rodziców).
2. zniesienia prawa do zachowku przysługującego dzieciom poczętym w wyniku określonych powyżej czynów zabronionych w ramach spadku po ofierze tego czynu,
3. umożliwienie zrzeczenia się praw rodzicielskich przez rodzica dziecka – ofiarę czynu zabronionego w wyniku którego doszło do przestępstwa.

Już w obecnym stanie prawnym ustawodawca dostrzega, że obciążanie ofiary czynu zabronionego w wyniku którego doszło do poczęcia dziecka odpowiedzialnością za jego dalszy los, byłoby niewłaściwe, dając temu wyraz w szczególności w art. 4a Ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży – zezwalając na standardowo niedopuszczalne przerwanie ciąży w wyjątkowym przypadku ciąży powstałej w wyniku czynu zabronionego.

Brak jest jednak konsekwencji ustawodawcy w regulacjach dotyczących zobowiązań powstających już po narodzeniu dziecka. Takie zobowiązania mogą jednak w rażący sposób wpływać na codzienne życie osób wykorzystanych seksualnie. Obowiązek alimentacyjny jako istotny koszt, może uniemożliwić im realizację wcześniejszych zamierzeń życiowych pogłębiając konsekwencje zbrodni której na nich dokonano. Dodatkowo realizacja każdej wpłaty, w szczególności na rachunek napastnika wychowującego małoletnie dziecko (co jest sytuacją spotykaną) regularnie przypomina im o wszystkich negatywnych doświadczeniach związanych z przestępstwem i dodatkowo utrudnia powrót do normalnego życia po zgwałceniu lub wykorzystaniu seksualnym.

Uważam, że choć dziecko nie jest winne swojego poczęcia, tym bardziej nie jest mu winna ofiara brutalnego przestępstwa, a dobro osób tak poszkodowanych powinno być przez państwo szczególnie chronione. W związku z tym w mojej opinii państwo powinno pozwolić ofiarom przestępstw seksualnych na kontynuowanie życia bez ponoszenia poważnych i długotrwałych konsekwencji

spłodzenia dziecka wbrew ich woli. Nie podejmując dobrowolnej i świadomej decyzji o obcowaniu płciowym, osoby te nie chciały lub nie były w stanie w sposób legalny podjąć również jakiegokolwiek ryzyka spłodzenia potomka. W mojej opinii zmuszanie ich do przyszłego łożenia na wychowanie takiego dziecka jest niezwykle brutalnym podejściem ze strony ustawodawcy, które nie powinno mieć miejsca.

Szczególnie istotne jest to w przypadku ofiar małoletnich, które mogą rozpoczynać dorosłe życie nie tylko z wielką traumą związaną często z tego typu przestępstwami, ale również z poważnym zobowiązaniem finansowym uniemożliwiającym typowe dla młodego wieku gromadzenie majątku w celu założenia rodziny w taki sposób w jaki sami pragną tego dokonać.

Szczególna trudność spotyka ofiary nie mające możliwości samodzielnego podjęcia decyzji o przerwaniu ciąży, tj. kobiety poniżej 18 roku życia, kobiety ubezwłasnowolnione w chwili właściwej dla podjęcia koniecznych decyzji oraz wszystkich mężczyzn będących ofiarami czynów zabronionych. Trudna jest również sytuacja osób, które ze względu na swój młody wiek lub pozostawanie pod wpływem rodzin, innych osób lub organizacji, nie są w stanie podjąć samodzielnej przemyślanej decyzji co do przerwania ciąży, co dodatkowo potęgowane jest przez niezwykle ograniczony czas na podjęcie takiej decyzji i trudności w dostępie do legalnej i bezpłatnej aborcji na terytorium Polski nawet w tak szczególnych przypadkach.

Proszę również o umożliwienie zrzeczenia się praw rodzicielskich do dziecka poczętego w wyniku czynu zabronionego przez ofiarę tego czynu lub co najmniej jasne określenie w art. 111 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, że niechęć do wychowywania dziecka poczętego w wyniku czynu zabronionego przez ofiarę tego czynu stanowi, co najmniej do czasu odwołania stosownego oświadczenia, trwałą przeszkodę w wykonywaniu władzy rodzicielskiej.

W celu ochrony ofiar przestępstw na tle seksualnym oraz ich rodzin przed ponoszeniem długoterminowych konsekwencji w związku ze zbrodniami których to na nich dokonano i których ogromne konsekwencje już i tak bezwiednie ponieśli, uprzejmie proszę Ministrę o podjęcie działań wskazanych na wstępie.

Wyrażam zgodę na publikację moich danych osobowych.

Proszę o komunikację w sprawie w formie elektronicznej.

Z poważaniem,

Dawid Prusak